

Marij van den Boom bewandelt de weg van de liefde

Kom er maar eens achter wat liefde is... Marij van den Boom gaf afgelopen zaterdag in theater De Pas in Heesch een dikke vijf kwartier aan een stuk haar eigen visie over de liefde. Ondersteund door haar vierkoppige band onder wie de vaste pianist Peter van Kreijl, bracht zij een hele reeks intense liedjes.

Tussendoor even filosoferend over het ongrijpbare fenomeen dat liefde is. Dat het thema haar boeit mag duidelijk zijn uit de vele facetten die Marij van den Boom de revue liet passeren.

Weliswaar is alles al wel eens gezegd maar de authenticiteit van de nummers en de wijze waarop deze vrouw haar gevoel liet spreken, maakten deze voorstelling toch heel bijzonder.

Van den Boom verstaat de kunst om wat haar zelf bezig houdt, over te brengen in mimiek en gebaar, maar vooral met haar stem. Schijnbaar moeiteloos maakt zij ingewikkelde melodische wendingen, schakelt ze van hoog naar laag en van volumineus naar minimaal. Van easy listening naar totaal expressief.

Door die dynamiek vielen op momenten helaas tekstflarden weg. Haar timbre doet soms denken aan Jenny Arean. Het is dan ook de zogeheten kleinkunst die Marij in *Liefde* doet stralen.

Na het pittige openingslied waarin Van den Boom op zoek gaat naar echte liefde, (vriendschap heeft ze al genoeg, bleek even verderop!) zingt ze over haar overleden oma. Melancholieke klanken op accordeon versterken het beeld. Soms

KLEINKUNST

Marij van den Boom

● **Bijgewoond in De Pas in Heesch: 'Liefde?' door Marij van den Boom met band. Zaterdag 3 oktober 2009.**

door **Bert van der Linden**

vraagt een lied niet meer dan subtiële begeleiding zoals ook bij het nummer *Vriend voor een uur* dat prachtig ondersteund wordt door minimale gitaarbegeleiding.

Dan weer gaat het over 'haat' en wordt alles uit de kast gehaald. Of ze bewandelt een onbekende weg en zingt over verlangen en heimwee. Swingend vraagt ze om een kindje omdat ze al achtendertig is en (be)vruchtbaar! Ze wil er ouderwets met Edward tegenaan, om in een volgend lied met bonkend hart naar haar vriend te fietsen.

Indrukwekkend en verstillend is de Zuid-Afrikaanse versie op Brels *Ne me quitte pas* ofwel *Moe nie weggaan nie*.

Het programma zit vol tegenpolen met als rode draad een grote stapel houten blokken die zij op een emotioneel moment omstamp. Van die blokken bouwen zij en haar mannen een podium, een weg en een balanceerbalk. Tenslotte blijken er genoeg blokken te zijn om het woord 'Liefde?' te vormen.

Uit leed en pijn wordt kunst geboren, zong Marij van den Boom in een swingende toegift. Haar kunst bleek deze avond echter uit liefde voor het vak geboren.